

Naljo võro keele iistkõnõlõja Jansonsi Silvi võistlusõlt „Hää nali 2022“

Ma olli jo noorõst pääst sääne suurõmba häüsajutuga ja vanainemise õks ütli: hoia no ummõta umma kiilt hambidõ takan! Nüüd olõ vanas saanu, tuu keelehoitminõ jo peris selge, a no ei olõ kiilt enämb kongi hoita... Hambid ei olõ!

Visseli Malle

Ilmangi ei lää meelest Liiso (*Talna võrokõisi seldsi ansambli*) sõit ESTO-lõ 2004. aastagal. Eesti kultuuriselts ütisüs tuud asja kõrrald ja suur buss Riiga sõitsõ vällä Tartost. Liiso viimises Tartohe oll mõtõld väiku buss, mis pidi piimäkuu 27. pääväl kell 3 meid „Karla katõdraali“ (parhilla Alexela kontsõrdimaja) parklast pääle võtma.

Tiidä oll antu, et tulõ 12 kotussõga valgõ mikrobuss, bussijuht om Ivo, bussi nummõr om 505 ja viil määndsegi tähe kah (noid mi miilde es jätä). Et üüse kellä 3 aigu liina bussiliiklus maka, vidi laulusõsara Eha miis Heino meid uma väikubussiga Estonia ette kokko. Joudsõmi veitkese varra, a näe, valgõ mikrobuss joba uutsõ. Nummõr oll 505.

Kolisimi sis ummi kimpsõ-kompsõ ja rahvarõividõga ütest massinast tõistõ. Sääl saimi arvo, et kotussit om veidü, õnnõ katõssa tükkü. Kússemi sohvri käest, kos tõsõ lubatu istõkotussõ omma. Timä vastas, et täl rohkõmb kostki võtta olõ-õi, tulõ leppü tuuga, mis om.

Õgas juhus kússemi tuud kah, kas timä iks Tartohe sõit. „Muidoki sõida, ku ti tahat,“ üteli tä tuu pääle. Mõtlimi viil hindäette, et kohes muialõ mi iks piäs tahtma säändsõ kelläaol. Sis tull kinkalgi tahtminõ tiidä, kas sohvri nimi om iks Ivo. Es olõki!

No ja mis sis vällä tull? Üts jumala juhulinõ valgõ taksobuss oll jumala juhulidsõlt kellä 3 aigu üüse jäänü uutma juhulidsõ sõitjit, juhulidsõlt Estonia ette ja juhulidsõlt oll bussi nummõr 505. Et nii pallo juhulidsõ asjo kokko satas, om iks väega esieraline juhus. Õnnõs tull õigõs aos õigõ väikubuss Ivoga ja ka Tartohe joudsõmi õigõs aos.

Müürsepä Külli

Järgmäne lugu juhtu 2015. aastaga mahlakuul, ku mi tiätritsõõr Tungõl (*Talna võrokõisi seldsi man*) astsõ seldsi 25. hällüpääväl üles nalatükuga. Jaak mängse sääl tohtrit ja sis egäüts tull tälle umma tervüsehätä kõnõlõma. Ku Andsu kõrd oll tohtri mano minnä ja tohtri kússe, mis murrõs om, oll Andsu ainumas murõ miilde tulõta, mis tä ütlemä pidi.

Peris pikk paus oll, inne ku Andsulõ tsusas päähä hää mõtõ vasta küssü: „A mis ti esi arvat?“

Nii nuu kats sõpra tuukõrd olokõrrast vällä tsipli.

Müürsepä Külli

Vanamiis saatsõ eide apteeki ja pallõl päähälu vasta aspiriini tuvva.

Ku eit tagasi jõudsõ, lugi miis rohopaki päält: „Preservatiiv.“

Eit sis kússe: „Kas ma lää ja vaihta nüüt ümbre vai?“

„Olõ-õi hätä, tan om kats tükkü. Puhumi täüs ja läämi hummõn paraadilõ.“

Plumanni Kaja-Riina

Küsütäs: „Ku pikk om Putin?“

„Kõigilõ kõrini!“

Kõivupuu Marju

Pastor ja liinibussijuht saava mõlõmba paradiisi värtiide man kokku ja uutva, et Peetrus tulõssi näid sisse laskma. Peetrus tulõ ja kuts õnnõ bussijuhi sisse. Patsor pahanõs ära ja küsüs Peetruse käest: „Kuis sõs nii? Ma olõ kõgõ uma elo tõõn ja vaimun Jumalat tiinnü ja minnu jäetäs nüüd paradiisi ussõ taadõ...“

„Kae, hää miis,“ ütles Peetrus tuu pääle, „ku sa kerikun jumalat pallsit, sõs rahvas istsõ penke pääl ja magari magusahe. A ku tuu miis sääl istsõ bussi roolin, sõs kõik sõitja pallsi kõgõst süämeest armast taivaessä...“

Kõivupuu Marju

Koroona aigu kõlistas murõlik miis teedüsliini pääle: „Kästü om hoita tõsõ inemisega vahet kats miitret. Mi abielosäng om kõgõst 1,8 miitret lai. Naanõ taha-i sukugi põrmandu pääl maada. Mis tetä?“

Kõivupuu Marju

Vinne aol olli külgorviga mootorratta sõalidsõlt arvõl, Emmis näid kutsuti. Mi, kolm naist, tahtsõ maramõtsa minnä ja üteli naasõl kotun tuu Emm sis oll. Miis aanu vasta, et kohe mi, ulli, läämi. A mi lätsi Väimelä taadõ üle karakopliidõ ja läbi võssu ja mõtsu... Saimi Joosu lähküle ja massin es lää inämb käümä.

Naksimi sis veomassinit hääletämä, et tsilgakõnõ pentsu saia. Tullgi auto ja kats miist kavalidõ näkoga. Olli nõun mi paaki täütmä, a kässe tougada Emmi sügäväle kraavi, muidu ei juuskvat pents paaki. Nii mi ka teimi, es tulõ nä appi kah. Õnnõ asi oll tuun, et nä tahtsõ ullikõisi opada. Niimuudu edimädse käsü pääle hinnäst sügäväle kraavi tougada... Kül mi punnsõmi ja vandsõmi ja naarimi, ja miilde om jäänü elos aos...

Raudkatsi Ene